

nejen movitým jměním, nýbrž i nemovitým jměním, nepokládal za oprávněnou, a když z toho důvodu odepřel schválení pachtovní smlouvy, nelze v tom shledávati porušení zákona.

Stačí-li však již tento důvod k neschválení pacht. smlouvy, není třeba zabývati se ještě dalšími důvody úřadem pro jeho výrok uvedenými a st-lem potíranými, ježto i kdyby důvody ty byly uznány nesprávnými, nebylo by lze docíliti výsledku stížností sledovaného, totiž odstranění nař. rozhodnutí, poněvadž uznáno bylo, že neschválení pachtovní smlouvy již z důvodu svrchu uvedeného srovnává se se zákonem.

Proto byla stížnost zamítnuta jakožto bezdůvodná.

Č. 3415.

Scelování pozemků: Ministerstvu zemědělství nepřisluší ve věcech scelování pozemků podle mor. zák. z 13. února 1884 č. 30 z. z. funkce rozhodovací.

(Nález ze dne 29. března 1924 č. 5184).

V ě c: František M. a společníci v D. (adv. Dr. Jos. Myslivec z Prahy) proti ministerstvu zemědělství (odb. rada Dr. Rudol Smetáček) o scelování pozemků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Zemská komise pro agrární operace na Moravě zahájila nálezem z 30. prosince 1904 na základě § 65 zák. o scelování pozemků hospodářských z 13. února 1884 č. 30 z. z. a § 74 min. nař. z 5. července 1886 č. 68 z. z. řízení za účelem scelení hospodářských pozemků v D. Odvolání Janem V. a společníky z toho podané bylo rozhodnutím ministerské komise pro agrární operace z 28. června 1905 zamítnuto a nález zemské komise potvrzen. Na to ustanovila zemská komise místního komisaře, aby vykonal potřebné práce předběžné a sestavil plán scelovací.

Nálezem z 9. září 1910 potvrdila zemská komise ve smyslu §§ 99 a 106 zák. ze 14. května 1910 č. 53 z. z. scelovací plán s tím, že proti němu není přípustno odvolání a nelze žádati za navrácení v předešlý stav.

St-lé podávali od r. 1919 u min. zeměd. stížnosti, na základě nichž provedlo min. místní šetření.

Nař. výnosem odepřelo min. o stížnostech těchto rozhodnutí, projevilo však ochotu poskytnouti st-lům pomoc, aby náhradné pozemky mohli hospodářsky obdělávati, překážky tomu vadící odstraniti a půdu zlepšiti, zejména odstraněním kamení z náhradných pozemků za pomoci státní, návozem ornice na místa kamenitá, pak účelným odvodněním mokřých pozemků a vydatným použitím strojních hnojiv.

Proti tomuto výnosu směřuje stížnost podaná Františkem M. a společníky v D.

Žal. úřad v odvodním spise namítá její nepřípustnost a navrhuje, aby byla odmítnuta proto, že nař. výnos není rozhodnutím ve smyslu § 2 zák. o ss. Tomuto názoru nemohl nss přisvědčiti. Z obsahu výnosu jest patrné, že žal. min. odmítlo vydati výrok toho obsahu, jak se ho

st-lé domáhali, totiž aby přes to, že scelovací řízení bylo již skončeno, vydáno bylo nové meritorní rozhodnutí o stížnostech proti scelování podaných. Vysvítá to z nař. rozhodnutí, v němž se praví, že min. se nemůže zabývatí stížnostmi a, i kdyby se zjistily st-li tvrzené nesprávnosti scelovacího řízení, že by nebylo min. oprávněno pravoplatně provedené a skončené řízení scelovací zrušiti a naříditi, aby řízení to bylo znovu provedeno, a aby byl vyhotoven nový scelovací plán. Z toho jest zřejmo, že žal. úřad odepřel st-lům vydati rozhodnutí neb učiniti opatření určitého obsahu, na jehož vydání vznesli nárok. Jest tu tedy rozhodnutí ve smyslu § 2 zák. o ss, o němž st-lé tvrdí, že jim bylo zasaženo do jejich práv.

St-lé dovolávají se po této stránce § 62 zák. ze 13. února 1884 č. 30 z. z., který stanoví, kdy má býti nové jednání neb vyšetřování nařízeno, a zmocňuje úřad, aby provedením jednání neb vyšetřování pověřil jiného než dosud zřízeného místního komisaře. Stížnost přehlíží však, že v cit. paragrafu jest vydání takového rozhodnutí neb opatření přikázáno zemské neb ministerské komisi. Komise tyto jsou kromě scelovacího přísežného komisaře místními jedinými orgány, které jsou dle § 14 zák. z 13. února 1884 č. 30 z. z. oprávněny, aby fungovaly jako scelovací úřady. Min. zeměd. není pověřeno funkcí rozhodovací ve věcech scelovacích, jemu nepřísluší právo a není uložena povinnost, aby v rámci cit. zák. vydávalo nějaká rozhodnutí, která by se jevila emanací úřadu kompetentního k rozhodování ve věcech scelovacích. Když tedy min. zeměd. odepřelo vyřízení, jehož se st-lé v řízení správním domáhali, nikoli snad z důvodů věcných, nýbrž pro nedostatek kompetence, nelze ve výroku tom shledati nezákonnost.

Nebylo pak nss-u možno zabývatí se námitkami stížnosti, pokud směřují ve věci samé proti provedenému řízení scelovacímu, neboť nař. rozhodnutí meritorního výroku neobsahuje.

Pokud nař. rozhodnutí se zabývá věcnými námitkami st-lů, projevuje tím toliko mínění, jakým způsobem by se dala bonita náhradních pozemků st-lům přidělených mimo rámce scelovacího zák. zlepšiti, jakož i ochotu poskytnouti jim k dosažení tohoto účelu pomoc.

Slušelo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3416.

Pensijní pojišťování: * Zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. vylučuje v § 2 pod č. 1. z pojistné povinnosti pensijní nejen zaměstnance, kteří nově do zaměstnání pojist. povinnost zakládajícího vstupují, nýbrž i ty zaměstnance, jichž zaměstnání teprve pozdější normou zákonnou za zaměstnání pensijní povinnost zakládající bylo prohlášeno. Stalo-li se tak v době, kdy zaměstnanec dovršil již 55. rok svého věku, je zaměstnanec dle § 2, odst. 1, č. 1 cit. z. z. z pojistné povinnosti vyjmut, ale zaměstnavatel je povinen za něho platiti příspěvek dle § 2, odst. 2 cit. zák.

(Nález ze dne 31. března 1924 č. 4440/23).